

**Nauicula siue speculum fatuoru[m] Prestantissimi
sacraru[m] literaru[m]**

Geiler von Kaysersberg, Johannes

Argentorati, 24. Jan. 1513

42 Celestia [con]temnentiu[m] [et] mundana desiderantiu[m]. Nole.
Mundana magnificare: gaudia celestia p[er]uifacere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70346](#)

Celestia conteminentium

la opa nō occultat; irridēdo et dissimādo alijs manifestat; qđ frequēs
z ter faciūt laici et alij subditi. Et qđ igit̄ agā inq̄s: Hoc qđ alij duo si
lij egerūt; qđ pallū impoſuerūt humeris suis; et incertētes retroſū ope
rūrū verēda patris sui; faciſq; coz auerſe erāt; et p̄is virilia nō viſ
derūt. Glade et tu quo qđ faciſlīr. Sic ubi rēphēſibilia magistroꝝ facta
displicant; qđen⁹ mēs tua a ſeruāda magiſterij reuerēta nō recedat.
Sic ap̄poſitorꝝ tuorꝝ mala displiceat; vt tñ hec ab alijs occulteret/factus
iudices; et veſerās magiſterij nolis videre qđ regis. Hec vide ſi placz
in Greg. xxv. mora. §.lxiiij. Rogem⁹ diūm.

Sab. sancto Pasche. xliij. April. Dane hor. vi.

Stultorꝝ infinitus eſt numerus. Eccs. i. Beſta dici.

Quadragesima ſecūda turba ſtultorꝝ eſt: celeſtia gaudia ſtē
nentij et gaudia mūdana deſideratiū. Benū: ḡ narrē/ver
acht narrē/ vii freid narrē) Nō fruſtra eos tribi noībo appel
lo. f. ſtentātes/ ſtemnētes/gaudētes. Dinoſci hi p̄it duab
T nolis. Prima eſt: magnificare gaudia mūdi/ et in eis velle ſtentari; ḡ(be
nūg narrē) Secda nola eſt: paruſfacere gaudia celeſtia/ et ea deo velle re
linq̄r; ḡ(verach̄ narrē) Et viuco tibi viſ eos appellari ſicut et p̄cedē
tes vocabulo. Vloca ḡ eos abos(freid narrē) in cōi/co q̄ vterq; ſtulto
ſe habet circa gaudia. Hic circa gaudia celi ea ſtentādo; ille circa gau
dia mūdi ea app̄tēdo. Ultroſq; hos b. Paul⁹ egregie in hoc ierna epi
ſtola ſmonſfacit; vt ſatuitates illas abhiciat et mūdana ſtemnāt/celes
tia app̄tēt. Fr̄es(inqt) ſi ſurrerifſis cū ch̄o/q̄ ſurſum ſunt q̄rit.i.
deſiderate; vbi cb̄is eſt in dextera dei ſedēs. q.d. Nolite celeſtia bona
ſtemnere. Que ſurſum ſunt ſapite;nō q̄ ſup terrā.i.in benis terrenis
nolite ſinē ponere/ea celeſtib⁹ p̄ligendo. Ecce q̄z apte et ſgrue horꝝ fa
tuorꝝ due nole bodie tractant; q̄ ab Apl'o ita expſſe quatiunt. Glideas
mus ḡ clari⁹ bas nolas et p̄icularius.

Prima igit̄ nola eſt: gaudia mūdana hui⁹ velle magnificare/ et eis i
h ſeculo ſtentū eſſe velle. Nō defunt plane hmōi fatui/q̄ velle et ſtent
ti h ſeclo et eis gaudīs; et ip̄m aliquid etiā tactare nō erubescūt. Gran
dis hec et p̄nicioſa ſtūticia. plane p̄nitiosa: q̄ em̄ hmōi ſunt/in ſtatu dī
natōis ſunt. Quippe q̄ deū ſup oia nō diligūt aruore ſcupiſſēt; qđ
tū facere tenent; ſicut mḡri deducūt diſt. xxvij. tertij. q̄libet em̄ creatu
ra rōnalis magis dī ſcupiſſcre et deſiderare deū:h eſt magis velle deū
eſſe ſuū ſumrū ſmodū et bonū/q̄z q̄dcūq; aliud ſmodū: et magis vel
le carere q̄cunq; ſmodo tpali aut eterno q̄ deo/ vt ſuo obiecto btifico
G Magis em̄ inter oia ſmoda delectabilia vel bonita deſiderare dī et
velle felicitatē/q̄z q̄dcunq; aliud bonū ſuū; et magis velle carere q̄cūs
q̄ ſmodo et delectatōe/q̄z p̄petua btitudine. Idē vt Ludulpb⁹. Et
ſebiſ aduertere libeat/quāta ſtūticia ſit bis mūdi gaudī ſtentūm

esse velle. Aperi q̄so oculos tuos (o frēdū nar) ita em̄ eos sp appellabo
 Vide inq̄ quale sit h̄ gaudiū/ q̄d ita magnificis: t̄ clari⁹ sole videbis/
 q̄d indignū est valde q̄ in ip̄o cor tuū occupare velis t̄ eo frui. Et q̄le
 ē inq̄ gaudiū h̄/ qd̄ tu vituperas/pars facis t̄ floccipēdis: ego vero
 magnifico t̄ appeto: q̄le este Ip̄m est p̄mo mītū / nō pur: sc̄do momē
 taneū: tertio maledictū. Horreūa sunt q̄ dicit: s̄z nisi ita esse oneris/
 nō credā. Auscultat ostēdā. Est p̄mo mītū t̄ nō pur melz fel/melz
 aculeus. Bñdictus de⁹ q̄ vberib⁹ hui⁹ seculi aloe alluit/ vt sic abiacta
 re: q̄n em̄ vnq̄s mūdū relinqrem⁹ / t̄ in gaudiūs ei⁹ nō perirem⁹ / nisi id
 sua ḡfa effectū essz / vt nulla huius seculi gaudia essent pura. s̄z oia per
 mīta tristitia: nullū pulmētū purz / s̄z mītū (Trūl muof) v̄l (knōpfet
 muof) ex duplii legumine sp pūgēs ordeū cū pisis. Planc aut pūgēs
 ris corde/ aut corpe/ aut vtroqz. Dic o supbe nō cruciaris cura t̄ sub
 ditor⁹ sollicitudine: taceo de cruce de qua Bern.loq̄. O ambitio ambi-
 tientū crux t̄c. Nonne t̄ auarus grādem labore babet in acqrēdo/
 timorē in custodiēdo / t̄ in amittēdo labore. Inde macri t̄ pallidi. Lu-
 xuriosus t̄ gulosis nonne ex actib⁹ suis turpib⁹ ledunt / in corpe de⁹
 bilitant / t̄ in naufragiū cadūt. Sed ait: sc̄io hec corporis damna t̄ tristi
 etias puenire poterimus. Esto / nō tñ p̄cessō. Est aculeus t̄ pūgens or-
 deū / cuius punctōem cuadere nō poteris: sc̄iam loquor t̄ cor. ppriuz:
 hoc mordet / illa rōdit: velis nolis: p̄cipue si lumē fidei p̄ctā magna on-
 dētis affuerit. Deniq̄ putas ne viator gaudere poterit q̄ de rectitudi-
 ne vīc dubitat: nō v̄tigz. Letez n̄mo scit an amore vel odio sit dign⁹.
 Quale mibi gaudiū (ait Lobias) q̄ in tenebris sedeo. Sed qd̄ animaz
 t̄ corpus p̄ducō: cū vtrūqz in grādi piculo sit p̄stitutū. Haudētēm in
 h̄ seculo cui q̄so alteri silēm esse dixerō / qz fatuo illie de quo p̄ silitudi-
 nem in Barlaam dr/ t̄ a me aliquā audistis: s̄z repetere nō erubescō / qd̄
 nobis vtele esse repetitū nō ignoro. Et inq̄ q̄ fugatus ab unicorni se i-
 baratz p̄cipitauit: t̄ arbustulā quādā apphendens/basc quādā lubriz-
 ea t̄ instabili fixis pedes. Respiciens v̄o vicit duos mures/ vñū albus
 t̄ aliū nigz/ incessanter radicē arbustule quā apphenderat corrodētis
 t̄ iam p̄pe crant ut ip̄am abscondērent. In fundo aut̄ baratri vicit dra-
 conem terribilē/spirātem ignē / t̄ apto ore ip̄m deuerare cupiētēz. Su-
 p̄ basem v̄o vedi pedes tenebat: vicit quatuor aspidū capita inde p̄des
 untia. Eleuans aut̄ oculos vedit eriguū mellis in ramis illius arbus-
 stule: oblitusqz piculi in quo crat positus/sc̄ipm ad mel comedendi: m-
 quertit. Unicornis mortis tenet figurā: q̄ boicem semp̄ p̄scqtur. Bas-
 ratrum vero mūdus est / omnibus piculis plenus. Arbustula vñius/
 cuiusqz est vita: q̄ p̄ horas diei t̄ noctis quasi p̄ murcm albū t̄ nigz in-
 cessanter p̄sumit / t̄ incisioni appropinquit. Basis quattuor aspidiz
 corp⁹ est ex q̄ttuor elemētis p̄positū: q̄b̄ inordinatis corpis p̄ pago dis-
 solvit. Draco terribilē os inferni cūctos dñvorgre cupiēs. Dulcedo

P 4

Celestia conteminentium

ramusculi/delectatio fallax mudi qua multi decipiuntur qd ne
in pnti dū ipsi adest et facultas dat/ clamet ad dñm: et toto corde cons
uerterat ad illū. Est scđ gaudiū hui⁹ mudi momētaneū. Pone cēt
etia puz: tñ breuissimum est. Instar pucti (ait Job) gaudiū hypocrite, i.e.
mudi. Bene hypocrita mūdus. Hypocrita splendet foris/intus sor/
det: qd in specie pollicet/in vitate nō pstat. Et utiq⁹ mūdus talis: cu⁹
esse talem oēs mudi amatores n̄qrunt. Quotquot ego noui/oēs di/
cūt: plen⁹ infidelitate mūdus est. Et ita est: idco mirat Psalmista cur
boies adhuc mūdo seruiat. Filij boim vsq; quo graui corde: vt qd
diligitis vanitatē et qritis mendaciū. Vlere mendaciū: mentit⁹ tibi mū
dus/pacē/gaudiū/q̄erem/et reliq⁹ talia fercenta: et nullū eoz pstat: sed
ecōtra inq̄etem/anrietatē/sollicitudinē/et bñmōi innumera. Huius se/
culi siue mudi gaudiū instar puncti est: durat ad momētū in luxuria/
crapula/et mor exancer. Sed esto duret etia p totū vite tue ipsi: qd tñ
possibile nō est. Quid qso h totū ipsi ad eternitatē q subseq̄t: qm mille
anni an oculos tuos (o dñe deus me⁹) sicut dies hesterna q pterijt: est
sicut gutta ad totū mare. Habituri sunt boni et mali tristiciā et gaudi/
um/aut h aut in futuro. Sed boni sciētes q gaudiū pntis vite est bre/
ue:transit em mūdus et n̄cupiscētia/igit et gaudium eius: et gaudiū
future vite est lōgum: q̄ iustitia peligunt in pnti/et gaudium in futuro.
Nam fin Augu. Sapientia scđp̄ est h temporalr cruciari/et alibi in eternū
delectari. Est tertio gaudiū huius mudi a deo maledictū. Vlere vobis
diuitib⁹ q h habetis n̄solatōem vestrā. Et qdē iuste maledictum est a
dno: cū sit p̄uatiū glē/inductiū pene eterne: et signū maxime nedum
stulticie/sed insanie. Nonne videz tibi h gaudiū qd in h mūdo habet
gaudiū esse freneticoz. Freneticici infirmitatē suā nō cognoscunt: et riz
det qn̄ amici eoz plorat et tristat: qz cognoscunt infirmitatē ipoz mas
gis qz ipimet. Numz sic mūdani gaudet: et amicus eoz. Cbi us dñs
flet p eis. Compatit (ait Bern.) dei fili⁹ et plorat: hō patit et ridet. Est
et itaq⁹ insania magna/q stulticia est gaudiū stulto. Prou. iii. Est gau/
diū h pene eterne illatū. Extrema gaudiū luct⁹ occupat. Vlere ita ēri/
sus huius seculi cito v̄t̄ in fletū sempiternū. Vlere vobis q nūc ridet⁹
qz lugebitis et flabitis. Sula et satietas in esuriē. Vlere vobis q nūc sati/
rati estis. Ebrietas in fuit. Dimitte Lazarus vt intingat digitū tt. Et
qd igit gaudes stulte gaudio magno hui⁹ seculi: nescis quis ei⁹ finis.
Dic mihi qd facis dū peccas et gaudes. Et qd factio: inq⁹. Audi frat:
la. sum tibi cū gaudio ad te suspendēdū in infernali patibulo torqueas:
acutis gladiū ad te interficiēdū: et ligna p igne eternali souendo ad tui
qburstionē n̄geris: et qdē sciēter et gaudēter facis/dum in pcto gaudes.
Nōnic stulticia hec ē: et q̄ ei n̄parada. Quid scalpis te o scabiose stultez
qz me delectat. Neceis qz eternus dolor seq̄t: dū scalpis gaudes/hz fis/
nis erit angustia et dolor. O fatuelle piscicule cibū sumis cū hamo: et

ut autem granum cum laquo: et cum gaudio quod tamen dolor mortis sequitur. Glorierat laquos et hamos in hunc gaudium mundani esca prudens ille Psalmista: ideo eadem maxime peccare curaret. Audi et vide auerteretem faciem; ab hac gaudium esca. Renuit et solari anima mea. Et cur ita o David: Placere quod mors in olla. Libet a domino maledictus est: et quoniam manducare. Sed nunquam vis ut sine omni delectatione sim: in hunc seculo. Et quod sine delectatione vivere posset. Nolo frater ut non gaudeas: sed ne in mundo gaudeas. In A quod autem vis ut gaudeas. In eo in quod ego. In quod gaudens es. Memor fui dei: et delectatus sum. Gaudere in domino spiritu: dico gaudete. Et quod pacto id fieri poterit: ut de deo gaudeas. Hoc pacto si de beneficis dei gaudere visus fueris: quemadmodum egeni de bonis divinitum merito gaudet. Gaudere de incarnatione: ut infirmus de propria medicina. De nativitate: ut infirmus de propria medici. De apparitione: ut ceteri viso lumine. De predicatione et querentibus: ut discipulus de doctrina magistri. De victoriosa passione: sicut vir de Victoria pugilis sui. De sacramentorum institutio: et virtute: sicut sautius de curatore. De gloriosa resurrectione: sicut seruus de domini erector. De mirabili ascensione: sicut catholicus de interdicti amotus. Hoc modo autem alio memor sis dei: et delectare in eo: aut delectari desidera. Concupiscit anima tua desiderare iustificaciones: si eas desiderare neque et sufficit tibi: quod desiderium pauperrimus exaudiuit dominus. Sed ad propositum vestrum digressi sumus redicamus. Habet ecce quod merito gaudiu[m] huius mundi sit fugendum: quod in domino maledictum: quod infamie freneticorum signum: et eterne penae latitudinem. Sed et ideo iuste maledictum: quod eterni gaudium percutiu[m]. Sed tumeo quod pauper hunc moueat: siquidem per nihil reputas terram desiderabilem. Hec est nimis.

Secunda nola horum stultorum: parvifacere eterna gaudia. Sed hec in B quod non curas: sed parvifacism nec sine gratia stulticia. Non quod hec parvifacere audes: quod tam preciosa reputata sunt ab optimis regis estimatoribus. Ecce Zachaeus dimidiu[m] bonorum per eis dedit: apostoli oem substantiam: sic et remite sciti relinquentes mundum: habita et hinc. Quid dixi substans. iniacit: cum enim sanguinem corporum et vitam tradidere apostoli et sciti martyres: et quod de in matrone numero. Paulus hunc emit amputacionem capitum: Petrus martyrio crucis: cute Bartholomeus: Vincentius et Laurentius assatorem recte. Et quod sic emerunt a suo patre dilectissimo domino deo: quod utique ut est verisimile eos decipere noluit: cum sit amicus fidelissimus et verus. Fatoeorum vulgatum proverbiu[m] est: malam mercedem distractare et videntem optare cum bonis amicis. Hoc quidem vere est de his qui falsi et facti et non veri amici sunt emeritum. Non sic hunc sic. Multis uno tempore exprimita piositatibus huius glorie a mundanis pretiis. Jam ipem etiam suis charissimis amicis emit crucis ignominia. Ipse inquit sapientissimus mercator. Libens dominum: quod decipi non poterat: quia summa increata sapientia decipere non voluit: quod summa vita et bonitas. Vnde deinde et adhuc esto stultus: et floccipedito eterna gaudia a tatis et tatu.

P. 19

Sacra loca proph. ananitii

2 apprezzata. Nouerat nimirū q̄ non sunt dignae passiones ad futurā
glam/q̄ reuelabit̄ in nobis. N̄ agna plane gla corporis:tata enī corporis
claritas erit et splēdor/et iustorū pulchritudo (fm Ansel.) solis pulchri-
tudini/q̄ septēplū q̄ est mō sit splēdidiōr/adequabīt̄. Nam si celū ap̄es
rīc̄/totus mūdus ille vni⁹ corporis claritatē glōsi sustinere nō possit.
3 Et qd de gla anime putas fieri cum fm Augu. de libe. arbi. tanta sit
pulchritudo iusticie/tanta sit iucūditas eterne lucis: ut etiā si nō lice-
ret in ea amplius manere q̄; vni⁹ dici hora/p̄f̄ h̄ solū innumerabiles
annū huius vite/pleni deliq̄s/et etiā cū omni affluētia tpaliū honoris
4 recte meritoq̄ p̄temperent. Noli igit̄ adhuc p̄temperare eterna. Exau-
di exaudi igit̄ o frat̄ adhortant̄ Aplim: quēāmodū ab initio suaver-
ba in hodierna epl'a posita recitau. Si p̄surrexitis cū Lb̄o/q̄ sursum
sunt q̄rite: vbi ch̄s est in dextera dei. q̄ sursum sunt sapientia nō q̄ super
terrā:mortui enī estis: et vita vestra abscondita est cū Lb̄o in deo. Nō
efficiamur aut mancamus stu:ti: ut hac etatam aiet corporis glam post/
babeam⁹ caducis his rebo/p̄ q̄ tot milia sc̄oꝝ vitā suā tradiderūt et di-
rissimos cruciat̄ sunt p̄pessi. Abiūciam⁹ et p̄temam⁹ h̄ momentancum/
mixtū et maledictū hui⁹ mūdi gaudiū/eterni gaudij p̄uatiū/peneq̄
eterne illatiū. Quinimum eo dorsum v̄ram⁹:licetiam (vt dī) accipia-
mus:abscondamur ab hui⁹ diei luce/q̄ ad pacē mūdanorū ē: et p̄sepelia-
mur Lb̄o in deo/in abscondito faciei sue/a p̄turbatōc hoīm:q̄ten⁹ uide
digni efficiamur cū eo in nouissimo die resurgere: et glam nāscisci ceter-
nā. Ad quā p̄ducat nos Iesus.

In festo Pasche. xv. Aprilis: post prādiū hor. xi.

Stultoz infinitus est numerus. Eccl. i. Euangelium breuiter.

Oladragem in aertia turma: sacra loca, p̄banatū. Qui faci-
unt tumultus in ecclesijs/et officia divina impeditū (Kirch-
narre) Dinoſcunt̄ autē septē nolis/emptis in officina libri se-
nti decretalii. in. c. decret domū. a Grego. papa. x.

D Prima nola est: in ecclā petā p̄mittere aut peccādi occasiōne p̄stare:
Sunt q̄ mala intentōe ecclās ingrediunt̄: quatenus videlicet illic femi-
nas vidcant: et eas ad sui amorem allicitant. Grande hoc delictū: loc⁹
h̄ institutus est ad lucrāndū aias/nō ad p̄dendū. Sed et irreuerenter
se habent in loco sacro dum corde iam meebant. Qui enī viderit mu-
lierē ad p̄cupiscēdū/ia mechat̄ est: ait dñs. Et vtinā solū corde et ne-
turpissimo op̄e aliquā in talib⁹ locis hec fierēt: qd̄ vbi faciū fuerit si p̄ ū
blicū est/loc⁹ erit recōciliād⁹: et sacrilegiū necessario cū illa circumstantia
p̄fīcēdū. S; vtr̄ sola cogitatōe peccas teneat̄ circumstantia loci p̄fīteri.
Vidēt̄ qdā dicere q̄ sic. R̄ndit Gabriel q̄ nō. Cogita de hoc: grādis
stulticia et insania: illic vbi est venia petōꝝ postulāda/peccādi dare oe-
casione aut petā p̄mitti.